

SZABADSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:
 Helyben negyedévre . . . 3 korona.
 Egészévre 12 . . .
 Vidéken: negyedévre . . . 5 . . .
 Egészévre 20 . . .

László József
 laptulajdonos.

Harsányi Sándor
 felelős szerkesztő.

Egyes szám ára 4 fillér.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Csapó-utca 9 sz. — Telefon
 Kéziratok nem adhatók.

TÁVIRATOK.

Az angol király állapota.

London, július 7. A király állapota minden tekintetben kielégítő.

Nadragulya mérgezés

Kassa, július 7. (Saját tudósítónktól.) Selyeb községben három 6 éves gyermek játszás közben nadragulyát evett. Mindhárom gyermek nagy kinok közt meghalt.

Vihar Spanyolországban.

Madrid, július 7. Higuera-Serena községben tegnap nagy vihar volt. Az egész termés elpusztult és két parasztott a villám agyonujtott.

Vasuti katasztrófa.

Utrica (New-York), július 7. Megállapították, hogy a tegnapi vasuti összeütközésnél 12 ember meghalt és 36 megsebesült.

Sikkasztó előjáró.

Budapest, július 7. (Saját tudósítónktól.) Weichelt Miksa schönani községi előjárót körözi a breslani

rendőrhatalóság és kéri a budapesti főkapitányságot, ha netán Budapestre szökött volna tartóztassák le. Az előjáró 51.000 márka takarékpénztári pénzt sikkasztott.

Tüzveszedelem a kaszárnyában

Leégett lovassági istálló.

Saját tudósítónktól.

Debreczen, július 6.

A debreczeni honvédhuszárak laktanyát óriási veszedelem fenyegette tegnap hajnalban. Eddig ismeretlen okokból kigyuladt a lovassági istálló tetőzete s a hatalmas lángok négy óra hosszan keresztül pusztítottak, míg végre óriási erőfeszítéssel sikerült a tűzörségnek lokalizálni a pusztító elemet.

Az istállóban 83 ló volt a tűzvesz kitérésakor s a nagy értéket képviselő jószágállományt csak nehezen lehetett megmenteni a pusztulástól. Így is sok kár esett, mert 13 paripa szenvedett égési sebeket. A kaszárnya tűztől, mely a maga borzasztóságában, érdekes látványossága volt a júliusi éjszakának, — tudósítónk a következőkben ad számot:

Éjjel három órakor tüzet jeleztek a központi tűzörségen. A távbeszélő a honvédhuszárkaszárnyában hívta az önkéntes tűzoltó csapatot, mely Publik Ernő h. főparancsnok vezényletével nagy készültséggel csakhamar meg is jelent a vésznél.

Mire a tűzörség odaért, már teljesen lángban állott az ötven öl hosszú istálló-épület, melynek eszeréptetőzete gyuladt ki és pedig az eddigi megállapítások szerint az éjszaki oldalon. A tűzoltóság azonnal munkához látott s a kaszárnya legénységével iparkodott a veszedelem elhárításán.

Kivezették az istálló paripáit, s a lángoktól megvadult lovak őrült vágatása valósággal harezi színezetet nyújtott a nagy tágas udvarnak. Óriási erőfeszítéssel sikerült biztonságba helyezni a lóállományt s mikor ezzel készen voltak, csak akkor foghattak az épület megmentéséhez.

A késő éjjeli órák daczára is nagy-számu nézőközönség gyűlt egybe a tűznél. Széltében elterjedt a városban a hírből, hogy a laktanya épület ég s az emberek százával rohantak kíváncsian a veszedelem színhelyére.

Reggel fél nyolczra sikerült elnyomni az utolsó szikrát; de ekkorra

A „Szabadság” tárczája.

EGY ÁLOM.

A szép májusi nap engem is vonzott a szabadba. Elindultam hát s mély gondolataimból mintegy varázsütésre fölébredve, azon vet em magam észre, hogy kint vagyok a kedves, főséges szép erdőben. Lelkem csak úgy ujongott örömben. Tele tudóval szivtam az üde, friss levegőt, nem tudtam eléggé élvezni a szép, esodásan szép természetet. Czel-talanul bolyongtam a mint itt, vagy ott találtam valami esodálni valót.

Egyszerre csak mintha valami felsőbb hatalom kényszerítene, megálltam, szivemet nyomasztó, fájdalmas érzés töltötte be.

Csak néztem, néztem magam elé, öntudatlanul, keresve azt a hatalmat, mely megállásra kényszerített. Valóság-gal lázban égtem, tagjaiban végtelen fáradságot éreztem. E különös érzés hatása alatt ledőltem a fák árnyékába s néztem tovább a semmiségbe. Az erős levegő, a gyöngyvirág illat, a madarak

éneke, mindez csakhamar álomba ringatott.

Álmomban aztán mentem beláthatlan messzeségbe, gyönyörű erdőkn, mezőkn keresztül, míg nem egy remek szép kert vasrácsához értem. A kapu nyitva volt és én bátran beléptem rajta.

Mentem tovább, gyönyörű virág-ágyak és szökőkutak között egyszerre csak egy szép viruló fiatal nő jött elémbé s szónélkül kézenfogva tovább vezetett. Jó darabig mentünk így szólanul a kert váltakozó részei közt, míg egyszerre egy ragyogó kristályablak palotához értünk. Az én szép vezetőm megérintette a kaput s mindketten beléptünk rajta.

A mi most tűni szemem elé, az igazán leírhatatlan.

Egy nagy teremben voltam, a falait tükrök képezték, melyek sokszorosan adták vissza azt a főséges képet, mely elem tárult. Gyönyörű szép fiatal nők, ifjak, szökefűrtő, angyalarezu kis gyermekek játszadoztak, táncoltak, vig dalokat énekelve a hárfá melodikás hangjai mellett. — A terem közepén magas emelvényen egy ragyogó szépségű nő ült, aranyszálakból szőtt ruhában. A szép királynő — annak kellett lennie — felém fordult és így szólt: „Hozott Isten,

új jövevény. Látom, te most nem tudod, hova jutottál.”

A hol most vagy, az a boldogság. Ide azok az emberek jutnak, akik mindig valami égi, tulvilági boldogság után vágyanak, hogy aztán azt megízlelve, annál jobban érezzék a földi élet rögös pályájának nehézségeit. Vigadj hát most kissé velünk.

Erre engem is közrefogtak s daloltam én is velük. En is éreztem, azt az igazi boldogságot, amit ők.

Egyszerre csak valami borzongást éreztem, szemeimet fölnyitottam, föl-grottam s láttam, hogy a nap már utolsó sugarait bocsájtja alá a földre. Megin-dultam tehát hazafelé, az álom hatása alatt ismét gondolatokba mélyedve.

A mint jöttem a város felé, láttam a munkából hazatérő, embereket, kiknek homlokára a gond barázdákat vont s én beláttam újra, ama régi mondás igazságát, hogy: a földön nincs igazi, tiszta boldogság és hogy: minden álomból van fölébredés.

Pedig csak álmainkban érjük utól a boldogságot

K.—n. I.—a.

már a tetőzet majdnem teljesen leégett. Oda veszett a padláson fölhalmozott takarmánykészlet is, melynek értéke a többi kárral együtt ötvenötezer koronára rug. Ez a kár biztosítás révén megtérül a kincstárnak.

A tűzvizsgálatot ma ejtik meg. A vöröskakas okozója — a legbiztosabbnak tetsző híresztelés szerint — egy tisztiszolga, a ki égő virsziniával elaludt a padláson. Ebben az irányban egyébként erélyes vizsgálat folyik.

Miért nem elegáns a mester?

Saját tudósítónktól.

Budapest, július 6.

Természetesen Ujházyról van szó, a kedves mesterről, annyi temérdek, jóízű adoma hősről az egész színházjáró közönség kedvencéről.

A mester napok óta rossz kedvű. Ilyenkor egyáltalában nem fékezi magát.

Jókedvében is — hiszen tetszik tudni, minden harmadik szava:

— Marha!

Ilyenkor azonban, a mikor haragos, nem is igen hallani más szavát, csak ezt, hogy hiszen tetszik tudni: — Marha!

Hát ilyen hangulatban találkozott ma vele a sorok szerény írója. Epen monologizált. Már mint a mester.

Epen ezt mondta:

— A marha!

No, ha harmadik személyben beszél, akkor nincs baj.

— Mi az mester, miért haragszik? — kérdém szeliden.

— Mi közöd hozzá, te m... a!

— No hiszen csak úgy kérdem. Mert ha valaki bántotta annak megvágom a máját!

A mester megállt és rám nézett.

— Hát akkor megmondom neked — m... a! A szabómra haragszom, mert az még náladnál is nagyobb...

— Kérem, kérem!...

— Vagy úgy! Nohát képzeld csak, ízé, hát nézz rám! És mit látsz?

— Hogy még mindig ifju és elragadó!

— No igen ez igaz!... de nem vagyok elegáns. Érted! A tavalyi ruhámban járkálok, nem látod te...

— Kérem, kérem...

— Vagy úgy! Hát barátom, ma ötödször hozta haza a szabóm a ruhámat és rosszul áll! A marha.

— El kell csapni!

— Mit? a szabómat? Talán megbolondultál?!

— De ha csapni való!

— Te m... a! A legjobb szabó a világon! Tudd meg te... a tót szabó varrja a legjobb ruhákat, a tót a világ legjobb szabója, a tót...

— De hát akkor?!

— Megmondtam neki magyarul! Hallja maga marha, maga most szerelmes, maga most mindig a szoknyák után futkos. Maga ebből a ruhából soha ruhát nem csinál többé, nekem való. Vagy verje ki a fejéből azt a hülyget vagy verje ki a fejéből, hogy tőlem ezért pénzt lát!

— Minek is magának mester az új ruha?

Ujházi megvető tekintettel mért végig.

— Minek? Minek?...

— Hogy parádézhassak vele, te marha!

Azzal legbályosabb mosolylyal fordult egy csinos nőcske felé. Csettintett a szájával.

— Csinos, nagyon csinos!... Szervusz! Te... no, no jó!

UJDONSÁGOK.

Dal a habos vaniliáról.

Donáth Lajos, a „Magyar Színház” jeles karmestere, a ki jelenleg a „Tarka Színpad” vidéki körútján boldogítja a magyart, tegnap éjjel a „Hungária” kávécsárdában új italt mutatott be, „vaniliát habbal”. Az új nedű díszétét zengi e dal, melyet habos vanília mellett alkotott a bohème gárda legkevésbé józan juniorja.

Habozva állok, dalra készen,
Agyamba ezer gondolat;
Szemközt velem a kasszatündér,
Kaczerán csókot osztogat.
Csókot dobál... a lelke rajta;
Óvé a csók s ő mit nekem?!
Ne zengjen többé lányt, szerelmet,
Ne dalljon csókot önkem!

A hab, a hab az ideálom:
Habbal ó kérem isteni —
A vaniliát habbal imi
Donáthra mondom, édeni.
A rózsás habnak nincsen párja;
A habos ital: költemény.
A vaniliát habbal issza
Az igazi, a nagylegény.

Szent igazság, a habnak mása
A kerek földön nem terem,
A vaniliát mátlól kezdve.
Duplázott habbal rendezem.
„Es ist erreicht!” — A nagy Vilmosnak
Holnap megven az üzenet:
A vaniliát habbal imi
Felséges, édes élvezet.

Hab a világom tegnap óta,
Habbal fekszem és ébredek;
Vaniliát Donáth-habbal
Még álomban is rendezek.
És meghagyom, ha sirba tosznek;
Temessenek kilencz pappal,
Kilencz pappal, kilencz lóval
S vaniliás Donáth-habbal.

F. Moll.

Zilahi Gyula rehabilitációja.

A megtagadott bizalmi nyilatkozat.

(Saját tudósítónktól.) Körül-belől 10 nappal ezelőtt a „Szabadság”-ban téves információ alapján megirtuk, hogy Zilahi Gyula az aradi színház igazgatója visszavonul az aradi színház igazgatásától és már vissza is szerződött a Nemzeti színházhoz, a hol művészetével annyi sikert aratott. E hírünk bejárta majdnem az egész magyar sajtót, de mert a mi információnk téves volt, Zilahi igazgató az aradi színház igazgatóság elé terjesztette az ügyet s a hírrel szemben azt kérte, hogy a bizottság adjon neki írásbeli nyilatkozatot, hogy működésével teljesen meg van elégedve s semmi oka Aradról távozni.

A színház-bizottság ez érdekes üléséről az alábbi tudósítást vesszük:

Institoris Kálmán polgármester felszólította Zilahi Gyula színházigazgatót, hogy nyilatkozzék azokra a hírlapi közleményekre nézve, melyek szerint az aradi színház igazgatásától meg akar válni és vissza akar menni a Nemzeti Színházhoz Budapestre. Kérdezi Zilahitól, mi igaz ebből?

Zilahi Gyula avval kezdi, hogy ez a hír először a debreczeni „Szabadság”

czimű lapban jelent meg s elejétől végéig rosszakaratu koholmány. O már a helyi lapokban megzáfolta azt a hirt, hogy el akar menni Aradról. Kijelenti, hogy ő nagyon meg van elégedve a sorával, semmi panasza nincs, s igyekezni fog a még fennforgó bajokon segíteni; a hiányokat pótolni, a gyenge erőket jobbakkal helyettesíteni. Minthogy a debreczeni lap hire neki ugy erkölcsi mint anyagi hitelét megrontotta, mert a fővárosi lapokba is bekerült, kér egy nyilatkozatot a színház-bizottságtól, melyben ez dokumentálná, hogy ő ezt a nyilatkozatot beküldhesse a budapesti lapoknak.

Elnök felhívja a tagokat, nyilatkoznak: megvannak-e elégedve a színházigazgató működésével?

Institoris Kálmán polgármester az előadásokra vonatkozólag csak dícsérőleg tud nyilatkozni. Elmondhatja, hogy a rendezés mintaszerű, s a régi jó időkre emlékeztet. A díszletek gyönyörűek, korhűek. Volt egy pár hiba, mely azonban onnan származott, hogy némely darabot hirtelen rántottak elő. A társulattal meg van elégedve s a maga részéről teljes megelégedését fejezi ki.

Barabás Béla dr. kijelenti, hogy Zilahi Gyula működésével a maga részéről nagyon meg van elégedve. Az előadások jók, élvezhetők. Eddig semmi panasz nem hallatszott ellene. De ép ezért külön írásbeli bizonyítványt fölöslegesnek tart. A színház-bizottság ezt nem teheti.

Mandl Vilmos dr. kijelenti, hogy a hírlapi közlemény oly rosszakaratu volt, hogy Zilahinak kell valamit adni a kezébe, hogy megzáfolhassa azt a hirt, mely sokat ártott neki. Kéri, hogy intézzen a bizottság egy átiratot hozzá, hogy eddigi működésével meg van elégedve.

Edvi Illés László ellenzi a nyilatkozat kiadását. A színház-bizottság nem tüntethet az igazgatója mellett, ha hírlapi közlemény jelenik meg róla. Szólv teljes elismeréssel van Zilahi működése iránt, de egy nyárra szervezett társulat kéthavi működése után nem hozna határozatot. Az igazgatónak különben nincs szüksége görögütizes tüntetésre önmaga mellett, a színház-bizottság nyilatkozata hát felesleges, legfeljebb egy téli szezon elmúltával lehet ilyen nyilatkozatot kiadni, most még korai volna az.

Elhatározta ezután a bizottság, hogy írásbeli nyilatkozatot nem ad ki; Zilahi igazgató a bizottságban hallott nyilatkozatokban megtalálhatja teljes elégtételt.

* Presbyteri gyűlés. A debreczeni ev. ref. egyház presbyteriuma tegnap délelőtt Simonffy Imre kir. tan. főgondnok elnöklete alatt gyűlést tartott az egyház-épület tanácstermében. Néhány jelentéktelen tárgy után a gyűlés legérdekesebb mozzanatára, a tanító választásra került a sor. Öt megüresedett tanítói és tanítónői állásra érkezett pályázatok fölött döntött a presbyterium. Ezek között van a kántortanítói állás is, amelyre azonban még nem dőlt el a pályázatok sorsa, a mennyiben a 8 pályázót próbaéneklés végett hívta meg a presbyterium, első helyre Alföldy Bélát jelölve. A négy betöltött tanítói állást szavazás útján a következők nyerték el: A Csapó-kerti leányiskolai állásra Papp Ignácot, a

Pacsirta-utczára Háló Sándort, az iskolai leányiskolai állásra Kiss Juliánát, a Csonka-utczai állásra pedig Óry Mariskát választotta meg a presbyterium. A választásokkal eltelve az idő, a gyűlés délelőtt egy órákor véget ért.

*** Torday Gábor temetése.** Tegnap délután öt órákor folyt le Torday Gábor a pénteken elhunyt jónevű ügyvéd temetése. Már a kora délutáni órákban sűrű néptömeg járt-kelt a halottas ház körül, a Széchenyi-utczán. Debreczenben mindenki ismerte Torday Gábort és annak az általános szeretetnek, a mi életében körülvette: tudható be az a nagy érdeklődés, mely a temetést kísérte. Rengeg koszorut helyeztek el az elhunyt ügyvéd ravatalára, köztük a városi dalárda nagy koszoruját, melyet az emlékezés zálogaként nyújtott a dalárda Torday Gábornak. A koporsó fölött K. Tóth Kálmán lelkész mondott gyönyörű, megható beszédet, majd hosszú kocsisor kíséretében vitték Torday Gábor hült tetemét a Kossuth-utczai temetőbe, örök nyugalomra.

*** A pallagi vasut kiépítése.** A miniszter óhajlásának eleget teendő, a városi tanács Puky Gyula főispán elnökelete alatt értekezletet tartott tegnap d. e. a pallagi vasut kiépítése tárgyában. Az értekezlet nem foglalkozott az ügy részleteivel, sőt még a módzataival sem, csupán megbízást adott Vecsey Imre tb. főjegyzőnek arra nézve, hogy az idevágó tervét készítse elő egy közeli tanácsülés tárgyául. Több alternatíva mutatkozik ugyanis a kiépítésre vonatkozólag. Az egyik szerint a Józsa-kerti megállóból indulna ki. Vecsey Imre erre vonatkozólag fog konkrét javaslatot a tanács elé terjeszteni.

*** Legénykedő kocsisok.** A Csiesogó-tér egyik kocsinájában duhajkodtak az újjel Juhász Gyuri és Pintér Pista. Egy ideig esőndesen szopogatták a hegy levét — mikor aztán a fejükbe szállt a bor gőze, egymásnak mentek s úgy elagyabugyáltak egymást atyafiságos szeretetből, hogy a rendőrségnek kellett szétválasztani őket. A bűnügyi osztályon tréfának, játéknak mondták a dolgot, de a Juhász Gyuri fejebuján hatalmas vékelés hazudtolta meg a tréfával való védekezést.

*** A betörők orgazdája.** Az ékszerészüzletek betörői — mint megírtuk — már a bűnügyi-osztály foglyai. A rendőrség most a rablott ékszerek orgazdája után nyomoz s máris helyes uton jár. Az orgazda — mint az eddigi adatok igazolják — egy közismert, jómódu debreczeni ember, a ki nemrég még tényleges katona volt, szép ranggal és tisztességgel vonult vissza a magánéletbe. Az úri orgazda letartóztatása ma, legkésőbb holnap meg is történik.

*** A bányász halála.** Kakuk József 24 éves nős bányász egy nógrádmegyei bányában munka közben esakányával hasba szurta magát. Veszedelemes sébével felvitték a fővárosba és a Rókus kórházban helyezték el. Az orvosi tudomány azonban nem tudta megmenteni. A csakány hegye megsértette a bélfalakat, azonkívül valamely mérges anyagot vitt a testbe, ami vérmérgezést okozott. A szenvedés után ma meghalt. Holttestét bevitték a törvényszéki orvostani intézetbe.

*** Rigó Jancsi sorsa.** Párisból írják, hogy Rigó Jancsi még mindig Párisban időzik, ahol naponként egy harmadrendű kávéházba jár a Boulevardon, melyet többnyire magyarok látogatnak. Rigó Jancsinak igen kevés a pénze, kopottan jár és gyakran kér kisebb kölcsönöket cigánytársaitól, akik őt azelőtt annyira irigyelték szerencséjéért. A hercegné nagyon visszavonultan él és mint Rigó Jancsi beszéli emlékiratain dolgozik, melyeket Amerikában fog kiadni.

SZÍNHÁZ és MŰVÉSZET.

A „Tarka Szinpad“ második előadása.

A magyar színészet fiataljainak legjelesebbje, a „Tarka Szinpad“ gárdája tegnap este tartotta második előadását a „Bika“ disztermében. A Dobos pavillonban tervezett délutáni bemutatót a hatóság nem engedélyezte s így a nagy közönség csak este gyönyörködhetett újból a kitűnő művészcsoport kedves apróságáiban.

A második est műsorának gyöngye a „Forgalmi akadály“ című pompás kuplé volt, melyet Kornai Berta, a közel jövő legjobb szubrettje, a kis csapat bájos primadonnája adott elő — igazi, nagy hatást keltve. A mit tegnap irtunk róla, azt ma csak ismétélhetjük: művésznő, a javából, a ki befejezve a színiiskolát, melynek legjobb növendéke ma is — a legnagyobbá fog emelkedni hihetetlen gyorsan, páratlan művészi diadalok közepette. Bájos volt Véghelyi Angéla is, ki a „Dal a kis lámpáról“ című népszerű énekes tréfával aratott meleg, őszinte tapsokat.

Szomaházy István közkedvelt paródiája „A segédjuhász“ tegnap is zajos tetszést provokált. Egy kedves, nagytehetségű művészcsoport, Iványiné, Vársárhelyi Vilma és Baumann Károly, a főváros kedvenc komikusai adták főbb szerepeit, sok tudással s talán még több kiválósággal.

A „Tarka Szinpad“ ma tartja harmadik előadását, mely kivételkép már nyolcz órákor kezdődik. Különös érdekességet kölcsönöz a mai estnek, hogy a 39-ik gyalogezred zenekara is közreműködik Donáth Lajos, a „Magyar Színház“ neves karmesterje, az ismert, jeles zeneszerző vezetésével. A mai előadás teljesen új műsora méltán megérdemli a közönség érdeklődését. Az igazgatóság változatos, szép programot állított egybe. Színre kerül ezúttal Herczeg Ferenc — Budapest nagy hatással adott „A főpróba“ című szinpad tréfája is, melynek szinpad előkészületei teljes két napot vettek igénybe. Érdekes pontja továbbá a műsornak Rudnyánszky Gyula „A mama kedvence“ című magánjelentete, melyet Iványi Antal, a „Tarka Szinpad“ kiváló művésze fog előadni.

Ajánljuk a „Tarka Szinpad“ mai, különös gonddal rendezendő előadását a debreczeni műpártoló közönség szíves figyelmébe.

REGÉNYCSARNOK.

A SZERELEM HATALMA.

Regény.

Írta: Jablonczay Kálmán.

VI.

Pogány esküvő.

(Folytatás)

Az új pártoda vezették a patriárka elé ki a többtől abban különbözött, hogy hosszabbra növesztett hajából, két ökr szarvhoz hasonló ág volt koponyája két oldalára a fülek fölé esavaritva, melylyel aztán éppen úgy nézett ki, mint a sátán a legrosszabb kedvében.

A vén banyának aszott sovány karját oda kötötték a Babill izmos kezéhez azután betakarták őket egy szentes, nagyon sokat használt lepedővel, hogy míg a szertartás tart, ne láthassák a felettük ragyogó fényes nap sugarait, és gondolkozzanak a közös takaró alatt az egyedüllét örökké valóságáról.

A banya undorítóan kaczagott fél szemével gusztálgatta vőlegényét, kinek arcában a szerelem érzeményének egy szikrája sem volt. A banya ezen mulatott legjobban . . .

Babill, a néger, mintha halálos ítéletet hajtának rajta végre nyugodtan várta a történéseket.

A nagy láрма közepette egyszer csak szólal a banya a lepedő alatt.

Te néger!! ne busulj én nem vagyok olyan rossz, mint a minő csunya, a fejedelem parancsa szent, azt a boszorkányoknak sem szabad átlépni. Nyugodj bele sorsodba sőt örömet mutass ez jobb lesz mindkettőnk számára.

Babill meglepetve hallgatta a esendes, higgadt szavakat, nem volt abban sem fenyegetés sem guny, olyan egyszerűen, sőt sok jó akarattal voltak azok elmondva.

No hát jöjjön a minék jönnie kell, gondolá Babill és midőn a lepedőt levették róluk, az udvar és a papok egy boldog mosolygó párt láttak felszínre kerülni, ktk a legszerelmesebben mosolyogtak egymásra.

— Örökké egymásé vagytok mondá a patriárka, a tűz őrizzen meg benneteket minden bajtól és a tűz eméssze el testeiket, ha törvényeink ellen vétkeztek. Ezek után törvényes felesége lett, a lovagias kaffer törvények szerint, — a kimustrált boszorkány az ide tévedt négernek.

Feloldották a köteléket és elvezették arra a helyre, hol Tardos még mindig azzal kinlódott, hogy az elalélt fehér asszonyt vissza hívja erre a szenvedésseljes életre.

A bámészködők serege — a nász-nép, a fejedelem után mind eltakarodtak a ceremónia színhelyéről . . . Az új párok egyedül maradtak az elhagyott helyen.

Egyik vőlegény haldokló menyasszonyát igyekezett volna vissza hívni az életre — a másik komoran nézte kolegájának eredménytelen működését . . .

Sok alkalommal a kényszer — vagy a megváltozhatatlan tény, — teljes megnyugvással elfogadtatja az emberrel a helyzetet.

Legyen az bárminő kellemetlen vagy életveszélyekkel össze is párosított undor.

Babill az ő iszonyatos fertelmes banyáját már nem is találta olyan visszaszítónak.

(Folyt. köv.)

Remekírók Képes Könyvtára

KIADJA A LAMPEL R.-FÉLE (WODIANER F. és FIAI) cs. és kir. udvari könyvkereskedés BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-UT 21.

Az első gyűjtemény a magyar könyvpiacra, amely egyöntetű díszes könyvtári kiadásban felöleli egy magyar remekírók, valamint a világ-irodalom klasszikusainak színét javát.

Minden kötetet a szerző arcképe és kiváló magyar és külföldi művészek illusztrációi díszítenek. A remekművek teljes megértését életrajzi bevezetések, jegyzetek és magyarázatok segítik elő.

A BEVEZETÉSEK SZERZŐI:

Abrányi Emil
Alexander B.
Ambrus Zoltán
Angyal Dávid
Bánóczy József
Balassa József
Beőthy Zsolt
Dóczi Lajos
Endrődi Sándor
Ferencci Zoltán
Haraszti Gyula
Hegedűs István
Hevesi Sándor

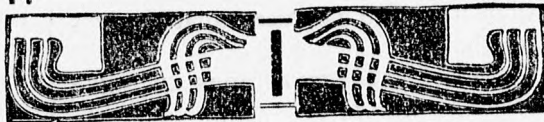
Junius (Z. Kiss B.)
Kossuth Ferenc
Négyessy László
Palágyi Menyhért
Radó Antal
Rákosi Jenő
Riedl Frigyes
Szász Károly
Váczy János
Váradi Antal

közük meg sok díszes név fog csatlakozni.

A magyar és a világirodalom kincsesháza.

SZERKESZTI:

RADÓ ANTAL

Az egyes kötetek mind egyforma alakban, szép és tiszta nyomással egyöntetű, tiszteres színnyomatu díszes be-kötési táblában jelennek meg, rajta az illető író arany-domborművü arc-zképével.

A könyvszekrénynek, a legékebb szalonban és az egyszerű polgári otthonban egyaránt, e gyűjtemény nemcsak tartalmánál, hanem külsejénél fogva is feltűnő ékessége lesz.

A magyar remekírókat illusztrálják:

Bihari Sándor
Garay Ákos
Gergely Imre
Hegedűs László

Neogrady Antal
Réthi Lajos
Telegdy László
Tull Ödön

Zichy Mihály és mások.

A külföldi remekírókat kiváló külföldi illusztrátorok képei ékesítik.

A gyűjtemény 50 kötet.

Megjelent már a következő hét kötet:

- I-II. Petőfi összes költeményei. Bevezette Ferencci Zoltán.
- III-IV. Kisfaludy Sándor összes költeményei. Bevezette Junius.
- V. Shakspeare remekei I. Bevezette Alexander Bernát.
- VI. Molière remekei I. Bevezette Haraszti Gyula.
- VII. Tóth Kálmán válog. költeményei. Bevezette Endrődi S.

RÖVID IDŐKÖZÖKBEN KÖVETKEZNEK:

(A kiadóczég fentartja az esetleges változtatás jogát.)

VIII. *Bereznyei Dániel*: Munkái.
IX. *Schiller Frigyes*: Költeményei. Ford. Dóczi Lajos.
X. *Maddch Imre*: Az ember tragédiája és egyéb munkái.
XI. *Kossuth Lajos*: Válogatott Munkái. Sajó alá rendezte Kossuth Ferencz.
XII. *Homeros*: Illásza. Ford. Kemenez (Kempf) József.
XIII. *Tóth Ede*: Válogatott Munkái.
XIV. *Shakspeare*: Remekei. II.
XV-XVI. *Kisfaludy Károly*: Válogatott Munkái.
XVII. *Vericaky Gyula*: Munkái.
XVIII. *Heine*: A Dalok Könyve. Ford. Endrődi Sándor.
— *Tegnér*: A Frithjof-monda.
XIX-XX. *Széchényi István*: Httel. Világ.

XXI. *Kazinczy Ferencz*: Válogatott Munkái.
XXII. *Goethe*: Válogatott Költeményei. Ford. Dóczi Lajos.
XXIII. *Kölcsey Ferencz*: Válogatott Munkái.
XXIV. *Molière*: Remekei. II.
XXV. *Zrínyi Miklós*: Munkái.
XXVI. *A Régi Magyar Költészet*. (XVI. és XVII. század.) *Balassa Bálint*. — *Tinódi Sebestyén*. — *A Kuruca Költészet*. — *Gyöngyösi István*.
XXVII. *A Régi Magyar Költészet*. (XVII. század és XIX. század eleje.) *Faludi Ferencz*. — *Virág Benedek*. — *Gvadányi József*.
XXVIII. *A Nibelung Enek*. Ford. Szász Károly.

XXXIX. *Garay János*: Válogatott Munkái.
XXX. *Pásmány Péter*: Válogatott Munkái.
XXXI. *Shakspeare*: Remekei. III.
XXXII. *Firduzi*: A Sahnáméból. Ford. Radó Antal.
XXXIII-XXXV. *Vörösmarty Mihály*: Munkái.
XXXVI-XXXVII. *Byron*: Don Juan Ford. Abrányi Emil
XXXVIII. *Homeros*: Az Odyssea. Ford. Kemenez (Kempf) József.
XXXIX. *Csokonai*: Válogatott Munkái.
XL. *Leopardi*: Összes Költeményei. Ford. Radó Antal.
— *Musset*: Válogatott Költeményei. Ford. Radó Antal.
XLI. *Goethe*: Faust. Ford. Dóczi Lajos.

XLII. *Mikes Kelemen*: Törökország levelei.
XLIII. *Shakspeare*: Remekei. IV.
XLIV. *Aischylos, Sophocles, Euripides*: Válogatott Munkái. Ford. Váradi Antal, Zilahy Károly, Kemenez (Kempf) József és Radó Antal.
XLV. *Deak Ferencz* munkáiból.
XLVI. *Katona József*: Válog. Munkái.
XLVII. *Virgilius*: Aeneis. Ford. Baróti Szabó David. A fordítást javította Radó Antal.
XLVIII-XLIX. *A Magyar Népköltészet Kincsesháza*.
L. *Bajza József*: Válog. Művei.
* A csillaggal jelzett írók abban az immár közeli időpontban fognak megjelenni, a mikor a törvény szerint közkincsé válnak.

A Remekírók Képes Könyvtára a következő kiadásokban kerül forgalomba:

Az 50 kötet ára füzve 200 korona.

Az 50 kötet ára vászon diszkötésben, többszörös színnyomatban, az írók dombornyomású arcképével 250 korona.

Az 50 kötet ára amatőr félbörkötésben 500 korona.

Ugy a füzött, mint a kötött kiadás 3 koronás, az amatőrkiadás 10 koronás havi részletek mellett kapható. Az első részlet lefizetése után a gyűjteményből a folyó 1901. év végeig a már megjelent első hét kötet szállítatik. Az első hét kötet tehát már ez évben birtokában lesz a megrendelőnek. A sorozat többi kötetei sorrendben szállítanak a pontosan betartott havi részletekkel szemben, évente legalább hat kötet.

A megrendelési feltételekből kitűnik, hogy a kiadóczég valóban azt tartotta első sorban szem előtt, hogy e nagyszabású gyűjtemény, a magyar és a világ-irodalom kincsesháza, a legszerényebb viszonyok között élők otthonát is ékesíthesse. Napi 10 fillér megtakarítással oly kincset szerezhet bárki magának, a mely értékét változatlanul megőrzi nemzedékeken keresztül, s apáról fiúra közvetíti a világ szellemóriásainak páratlan hagyatékát.

Sziveskedjék e rendelőjegyet bármely könyvkereskedés címére kitölteni és a könyvkereskedésnek megküldeni.

MEGRENDELŐ-JEGY

.....könyvkereskedő urnak

Ezennel megrendelem a Remekírók Képes Könyvtára I. sorozatát 50 kötet. Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) kiadása. Ara remek diszkötésben 250 kor. Évente 6 kötet jelenik meg.

A részletek a szállítástól kezdődőleg minden hó 1-én Önnek fizetendők mindaddig, míg a mű teljes vételára kiegyenlített. A részletek be nem tartása esetében a folytatolagos kötetek a részletek pótlásáig visszatartandók; a lejárt s le nem fizetett részleteket Önnek jogában áll portóköltésig hozzászámítása mellett postai megbízással beszedni, melynek be nem váltása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a rendelés vételára esedékessé válik. A megrendelés vissza nem vonható.

A fenti előfizetési feltételeket tudomásul veszem és ezek alapján ezennel megrendelem a fentnevezett munkát 250 kor. vételárért, fizetendő 3 koronás havi részletekben és kérem az első hét kötet megküldését. Az első részlet utánveendő.

Külön kikötés:

Lakhely és kelet:

Név:

Allás:

Tessék olvashatóan aláírni.

Az illetéki díjgyűjték 30. tétele értelmében bélyegmentes.